

ת"פ 53127/06 - מדינת ישראל, המאשימה נגד מרסל ליברטי - nocחת, הנואשת

בית משפט השלום בקריות גת

26 דצמבר 2017

ת"פ 16-06-53127 מדינת ישראל נ' ליברטי
בפני כב' הסגנית נשיה נגה שמואלי-מאיר
מדינת ישראל - המאשימה
ע"י ב"כ עוזי זלמן - nocחת
נ ג ד
מרסל ליברטי - nocחת - הנואשת
ע"י ב"כ עוזי גיאנה זייפר - nocחת

[פרוטוקול הושמטה]

וחר דין

א. רקע עובדתי

1. הנואשת הורשעה על יסוד הודהתה בכתב אישום מתוקן, הכלול שלושה אישומים כדלקמן:

על פי הנטען באישום הראשון, ביום 03.05.2016, בשעה 17:18 או בסמוך לכך, התקשר אל הנואשת סוכן סמי שהופעל על ידי המשטרה (להלן: "הטוקן") וביקש לרכוש "משהו לשמח". השנים תיאמו להיפגש, וכעבור כמה דקות היטקן התקשר אל הנואשת והודיע לה כי הוא בדרך אליה. מיד ובסמוך, ברחוב הפלמ"ח באשדוד, מסרה הנואשת לסוכן סם מסוג MDMA במשקל 0.8978 גרם נטו, וקיבלה בעבורו סך של 500 ₪.

בגין אלה, הורשעה הנואשת בעבירה של **סחר בסם מסוכן**, לפי סעיפים 13 ו- 19א לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], התשל"ג-1973 (להלן: "הפקודה").

על פי הנטען באישום השני, ביום 11.05.2016, בשעה 16:22 או בסמוך לכך, התקשר הסוכן לנואשת וביקש לרכוש "מים", שכוננו ל- MDMA. בהמשך לכך, בסמוך לשעה 17:12, בפארק ברחוב הרצל, סחרה הנואשת בסם מסוג MDMA במשקל 0.7157 גרם נטו, בתמורה ל- 500 ₪.

בגין אלה, הורשעה הנואשת בעבירה של **סחר בסם מסוכן**, לפי סעיפים 13 ו- 19א לפקודה.

על פי הנטען באישום השלישי, ביום 20.06.2016, בשעה 05:30 או בסמוך לכך, החזיקה הנואשת בביתה, בין מכשיר הטלפון הנייד שלו לבין מגן הטלפון, סם מסוג LSD בכמות של 7 בולמים, וזאת לצריכתה העצמית.

בגין אלה, הורשעה הנואשת בעבירה של **חזקת סם לצריכה עצמית**, לפי סעיפים 7(א) ו- 7(ג) סיפה לפקודה.

עמוד 1

.2. הצדדים לא הגיעו להסדר בעניין העונש, אך הוסכם כי הנאשמת תופנה לשירות המבחן על מנת שיתקבל תסקיר בעניינה, תוך שהוחזר כי עמדתה של המאשימה בתיק זה היא למאסר בפועל; ואילו ההגנה תוכל לטעון לעונש קראות עיניה.

.3. בעניינה של הנאשמת התקבלו שלושה תסקרים, ובסיום המלצה לשיטת עליה מאסר לRICTSI בעבודות שירות ומאסר מותנה. בגין התסקירים, מפרט שירות המבחן אודות: קורותיה של הנאשمت וקורות משפחתה, הנסיבות הטיפוליים שנעשו בעניינה, מאפייניה האישיים, ועוד. מטעמים של צנעת הפרט, לא עולה את כל אלה עלי גזר הדין, מלבד אותם נתונים הרלוונטיים לשאלת העונש, שאליהם ATIICHIS בהמשך.

.4. מחוות דעת הממונה על עבודות השירות, אשר התקבלה ביום 14.11.2017, עולה כי הנאשמת לא מסרה בדיקות שtan כנדרש ועזבה את משרד הממונה ללא קבלת אישור וכי על סבירות בדבריה בפני הממונה בכל הנוגע לשימוש בסמים. מטעמים אלה נמצא כי איןנה מתאימה להשמה במסגרת עבודות השירות.

.5. לאחר שהנאשמת טענה בפני בית המשפט כי היא לא הובנה כהלה מצאתה להפנותה פעמיים נוספת למשרד הממונה **וחחוות דעת הממונה על עבודות השירות, אשר התקבלה ביום 17.12.2017**, ולאחר שנמסרה עלידה בדיקת שtan נקייה מסם, עולה כי הנאשמת מתאימה לבצע עבודות שירות.

ב. טיעוני הצדדים (עיקרי הדברים)

.6. בא כוח המאשימה עמד על חומרת מעשה של הנאשمة ועל הצורך לעקור את נגע הסמים מקרובנו. כמו כן, הלה עתר לקבוע מתחם עונש הולם נפרד בגין כל אישום, באופן בו בגין מעשה בכל אחד מהאישומים 1 ו- 2 ינווע מתחם הענישה בין 8 ל- 18 חודשים מאסר, ואילו בגין מעשה באישום השליישי, בין מאסר מותנה לבין 8 חודשים מאסר (לחילופין, טוען כי אם בית המשפט ימצא לקבוע מתחם עונש כולל, כי אז עליו לנوع בין 14 ל- 24 חודשים מאסר). בהמשך, הפנה התובע, בין היתר, לבדיקה השtan שמסירה הנאשמת ושנמצא בה שרידי סם ולעובדה שזו אינה מוכנה לשנות את אורחות חייה. לאור אלה, הלה עתר לשיטת על הנאשמת עונש מאסר ברף הבינו של מתחמי הענישה, לצד מאסר מותנה, קנס, התחייבות ופסילת רישון נהיגה.

.7. מנגד, ההגנה הפנתה לכך שמאז ביצוע העבירות לא נפתחו נגד הנאשמת תיקים חדשים; להליר הטיפול שעברה במסגרת שירות המבחן; לנסיבות חייה המורכבות; לעובדה כי זו הביעה חרטה על מעשה והבינה את חומרתם; לפרק הזמן הארוך שבו היא שחתה תחת תנאים מגבלים, שאוטם הקפידה לקיים; לכך שעסוקין בהסתמכות נקודתית בלבד עם החוק; ולבדיקות שמסירה ושנמצא נקיות משרידי סם. לבסוף, טוען כי במקרה הנדון יש לקבוע מתחם ענישה כולל, שינווע בין מאסר לRICTSI בעבודות שירות לבין 8 חודשים מאסר, ובהתאם אלה - עטרה באת כוח הנאשמת לאמץ את המלצה שירות המבחן ולגוזר על הנאשמת עונש המצוין ברף התחנון של המתחם הנטען.

.8. הנאשמת מסירה כי איןנה משתמשת עוד בסמים וטענה כי הייתה מוכנה להשתתף בכל הליר טיפול השירות המבחן נמצא לנכון. כמו כן, הלה קיבלה אחריות על מעשה וטענה כי מאז ביצועם, היא יצאה לדרך חדשה.

דין והכרעה

.9. ראשית חוכמה, ועל אף שההגנה לא טענה בצורה סدورה בעניין זה, אדרש לשאלת אם יש לראות במכלול מעשה של הנאשמת כ"איורע אחד", שאז יש לקבוע מתחם עונש כולל, או שהוא כמה איורעים נפרדים, שבгинן כל אחד מהם יש עמוד 2

לקבוע מתחם עונש נפרד.

10. משקלתי בדבר, ובשים לב ל"מבחן הקשר הדוק" יותר מבחן העזר אשר נקבעו לעניין זה בפסקתו של בית המשפט העליון (ראו למשל, דעת הרוב בע"פ 4910/13 **אחמד בני ג'aber נ' מדינת ישראל**, (29.10.2014) (להלן: "ענין ג'aber"); ע"פ 1261/15 **יוסף דלאל נ' מדינת ישראל**, (03.09.2015) (להלן: "ענין דלאל"); ע"פ 3164/14 **ニア פן נ' מדינת ישראל**, (29.06.2015), מצאתי כי במקורה הנדון יש לקבוע מתחמי עונשה נפרדים בגין כל איורע, ואנמאך.

ה גם שהמדובר בעבירות שכולן בתחום הסמים, ועל אף שבשתי עבירות הסחר מכירה הנאשפת סמים מסווג דומה לאוთנו סוכן משטרתי - עדין, עסקין בעבירות שבוצעו בהפרש זמינים זו מזו, במקריםות שונות, וכך אשר לכל עסקה תכנון מוקדם נפרד וסוף והתחלה ברורים וסבירים. במקרה אלה, סבורתני כי אין עסקין בסדרה אחת של עבירות שהן חלק מתכנית עברינית אחת, כך שלא מתקיים ביניהן אוטו "קשר הדוק" אשר יצדיק קביעת מתחם עונש כולל בגין מכלול המעשים. וראו בעניין זה דבריו של בית המשפט המחויז בת"פ (מחוזי חיפה) 1108-05-15 **מדינת ישראל נ' שמואל בן יאיר**, (08.12.2015):

"**לגייסתי, בעסקאות של סחר בסמים, כאשר לא קיים תכנון מוקדם מראש של סדרת העסקאות, כשהפרשי הזמן בהם הם נעשו משתרעים על מספר שבועות בין האחת לשניה, וכך אשר נדרשה בכל פעם היררכות חדשה, "הזמןה" חדשה של הסם, תכנון אחר ושונה של מקום המפגש - אין לראות בכל העסקאות יחד, בדיעבד, כ"איורע" אחד לפי סעיף 40ג(א) לחוק העונשין.**"

אמנם, מדובר שם בהפרש של כמה שבועות בין עסקה לעסקה, אךברי כי הרצינן העומד מאחורי הדבריםיפה גם לעניינו (כן ראו והשוו דבריו של בית המשפט המחויז בעפ"ג (מחוזי באר שבע) 31724-10-13 **ליאור מלכם נ' מדינת ישראל**, (08.01.2014)). לנוכח הפרמטרים שנמננו לעיל, מסקנתי לפיה יש לקבוע מתחם עונש נפרד אף מתחזקת ככל שעסקין באישום השלישי, שם מוחסת לנאשפת עבירה של החזקת סם לצריכה עצמית.

11. לצד האמור, אזכיר כבר עתה כי לנוכח הזיקה בין העבירות והאישומים השונים, ובשים לב להוראות סעיפים 40ג(ב) ו-(ג), מצאתי לקבוע עונש כולל אחד לשלוות האירועים, ובכך גם יישמר יחס הולם בין חומרת מכלול מעשייה של הנאשפת לבין העונש שייגזר עליה בסופו של יום.

12. לאור האמור, בהתאם למתוועה שקבע החוק בתיקו 113 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין"), ופורש לאחר מכן בפסקתו של בית המשפט העליון, בשלב הראשון יקבע בית המשפט את מתחם העונש ההולם בגין כל איורע; ולאחר מכן יגוזר את העונש המתאים לנאשפת, תוך בחינה אם יש מקום לסתות מהמתחמים שנקבעו או שמא יש לקבוע את העונש בגדרם (אודות המתוועה לגזירת העונש, ראו למשל: ע"פ 8641/12 **מוחמד סעד נ' מדינת ישראל**, (05.08.2013))

ג. קביעת מתחם עונש ההולם

13. כאמור בסעיף 40ג(א) לחוק העונשין, קביעת מתחמי העונשה תיעשה בהתאם לעקרון ההלימה (הוא העיקרי המנחה בעונשה), תוך התחשבות בנסיבות הקשורות בביצוע העבירות, בערכיהם החברתיים שנפגעו כתוצאה מביצוען, במידה הפגיעה בהם ובמדיניות העונשה הנוגגת.

14. אשר **לערכים החברתיים המוגנים** אשר נפגעו כתוצאה מעשייה של הנאשפת, נדמה כי אין צורך להזכיר מילויים

אודות החומרה הרבה הכרוכה בעבירות הסמים בכלל, ובUBEIROTH הסחר בפרט. פקודת הסמים המסווכנים נחקרה על מנת להגן על ערכיהם חברתיים מרכזים ובראשם החובה להגן על שלומו של הציבור, בריאותו, בטחונתו האישית ועל רכשו. הסמים המופיצים מעמידים בסכנה את בריאותם וביתוחנם הן של המשמש עצמו והן של הציבור בכללות, וזאת ממשום שמעבר לנזקים הגוף המשמעותיים העשויים להיגרם כתוצאה מהשימוש בהם בסם, נגע התמכרות מביא בעקבותיו גם להרחבת מגל הפשיעה, כאשר המכוור לסם מתפתחה לבעירות נוספות נספנות כדי לממן לעצמו את מננת הסם הבאה. לאור אלה, אף נדמה כי לא בכדי למצוא המוכיח לקבוע לצדקה של עבירת הסחר בסם עונש מרבי חמוץ של 20 שנות מאסר.

15. לנוכח הנسبות הקשורות ביצוע העבירות, כפי שיפורט להלן, וביחד בשים לב לסוג הסם שבו סחרה הנואשת בשתי הزادניות שונות (והחזקתה בביתה בהזדמנויות אחרות), משקלו, והתמורה שהתקבלה בעדו, מצאי כי במקרה הנדון, **מידת הפגיעה בערכיהם המוגנים מציה ברף ביןוני.**

16. בבחינת **הנסיבות הקשורות ביצוע העבירות**, נתתי דעתני לסוג הסם שבו סחרה הנואשת בשתי הزادניות, והחזקתה בביתה בהזדמנויות אחרות. מדובר בסמים מסוג MDMA - LSD, אשר מצד אחד, אין לו זהותם עם הסמים ה"קלים" כגון מריחואנה או חשיש; ומצד שני, לא הוכרו כסמים "קלים", כמו הקוקאין או ההרוין. כאן גם אצין, כי לא מצאיתי לקבל את עדמת המאשימה, לפיו לסוג הסם הנசחר אין נפקות לעניין העונש. שכן, לא הרי סחר במריחואנה, הנמנית עם הסמים "הקלים", כהרי סחר בהרוין, שנים רבות של מחקרים מדעיים שנעשו בתחום לימדו אותנו כי הנזקים לסם זה מביא עמו קשיים מהנזקים הנגרמים עקב השימוש בסמים ה"קלים". כן נתתי דעתני, לעובדה כי בשתי הزادניות הנואשת מקרה לסוקן MDMA במשקל של 0.89 - 0.71 גרם נטו, זאת בתמורה ל- 500 ל"נ בכל פעם. מדובר בكمיות ובڪומים שאינם חריגים מבחינות גובהם, אולם גם לא ניתן לומר שהוא מדובר במשקל ובתמורה של מה בכר. דברים דומים צריכים להיאמר גם בכל הנוגע לכמות הסם שהחזקתה הנואשת בביתה - 7 בולים של LSD. מדובר בكمות שהיא מעלה מכפולה מזו שנקבעה בפקודה כ"חזקת החזקה לצריכה העצמית", אולם עדין אין מדובר בكمות גדולה באופן ניכר או בكمות סיטונאית שנوعה לצורך שימוש של מספר גדול של בני אדם (אף יש לזכור, כי הנואשת לא הוואשת בעבירה של החזקתו סם שלא לצריכה עצמית).

עוד במסגרת זו, נתתי דעתני לעובדה כי לעבירות הסחר קדם תכנון מוקדם מצדה של הנואשת, ברמה צזו או אחרת. אין מדובר בשימוש מכוור לסמים אשר בספונטניות מנצח הزادניות שבאה לפתחו ומוכר חלק ממנת הסם שלו, כדי לממן לעצמו את מננת הסם הבאה. במקרה הנדון, הסוקן התקשר אל הנואשת בשתי הزادניות שונות, ובקיש, באמצעות שימוש במילוט קוד, لكنות סמים. בהמשך לשיחת הטלפון, נפגשו השניים במקומות שונים בכל פעם, ושם התבצעה העסקה. בנסיבות אלה, כאמור, יש כדי ללמד כי עבירות הסחר בוצעו שלא בצורה ספונטנית גרידא. גם לגבי השימוש של הסוקן באותו קודים, כגון "משהו לשמה" ו"מים", יאמר כי יש בכר כדי ללמד שהנאשות בקייה בסLANG העבריינו של עולם המשמשים בסמים, ונדמה כי עולם זה אינו זר לה כלל ועיקר. עוד בהמשך לדברי כאמור, אף נתתי דעתני לעובדה כי בשתי הزادניות, הנואשת מקרה את הסם בחלוף פרק זמן קצר, שאינו עולה על שעה אחת, מרגע פניותו של הסוקן אליה, מה שמעיד אודות הנגשיות הרבה שיש לה לסתם המבוקש.

בכל הנוגע לנסיבות שהביאו את הנואשת לבצע את עבירת הסחר, הלה נתה בשירות המבחן להשליך זאת על עצם הייתה משתמש בסמים בתקופה הרלוונטית ועל אורח החיים השולי שהוא ניהלה באותה עת. שירות המבחן עצמו, הסיק כי הנואשת ביצעה את העבירות מתווך כוונה לשפר את מצבה הכלכלי. למעשה, בדברים אחרים אלה יש כדי ללמד שהנאשת פعلا מתווך בצע כסף, עת ביקשה לסחורה בסמים מתווך מטרה להשגת רווח כספי מהיר וקל על גbm של המכוורים לסם ועל חשבון ביטחונו של כלל הציבור.

לצד האמור, בכל הנוגע לעבירת הסחר, יש ליתן את הדעת לכך שהסוקן הוא שהתקשר אל הנואשת והוא שביבק ש

לקנות ממנה סמים. ברוי כי אין בכך כדי לפטור את הנאשمت מאחריותה בפלילים (והדבר אף לא Natürlich), אך נדמה כי ניתן להעניק לכך משקל מסוים במסגרת סעיפים 40(א)(2) ו- 40(א)(5) לחוק העונשין (וראו גם ע"פ 1224/07 אברהם בלבד נ' מדינת ישראל, (10.02.2010); וע"פ 5268/04 ליודמלה מינין נ' מדינת ישראל, (07.11.2005)). אם כי, המשקל שייתן לנסיבה זו לא יהיה גבוה. שכן, אף אם היה זה הסוכן ששלט את הרעיון בראשה של הנאשمت, הרי שהוא לא הפעיל עליה כל לחץ ממשי, תוך שהנאשمت הייתה חופשית כל העת לסרב לבקשתו.

לבסוף, כתוצאה מביצוע עבירות הסחר לא נגרם נזק ממשי כלשהו, אולם זאת אף משום ש"הකונה" של הסם היה סוכן שהופעל על ידי משטרת ישראל. אשר על כן, אין להעניק משקל של ממש לקולא לנסיבה אחרת זו. דברים דומים אף צריכים להיאמר בכל הנוגע להיעדר הנזק כתוצאה מביצוע העבירה של החזקת סם לצריכה עצמית, שאותה ביצעה הנאשמת. שכן, אלו הן דרכי של עבירות הסמים, כאשר פעמים רבות לא ניתן להצביע על נזק מוחשי ומידי שנגרם כתוצאה מביצוען, מה שאינו מפחית כהוא זה מהנזק הרב ואורך הטווח שהן גורמות. אותו נזק ארוך טווח, אף ראוי לו שישקל ויובא בחשבון בבחינת הנזק הפוטנציאלי הטמון בעבירות הסמים.

17. בכל הנוגע **למדיניות הענישה הנוגאת**, יאמר תחילה כי על בתי המשפט לתרום את חלקם במלחמה באלימות הסמים, וזאת באמצעות הטלת עונשים חמורים ומרתיעים. כך, שומה על בתי המשפט להעיבר את המסר כי מי שנגרר אחריו מעשי עבירה המסכנים חי אדם בצורה מפליגה, צריך לדעת אל-נכון כי אם יתפס יטופל עניינו בכל חומרת הדין (ראו דבריו של כב' השופט מ' חזין בע"פ 6029/03 מדינת ישראל נ' גולן שמאלי, פ"ד נח (2) 734, 739 (2004); ודבוריו של כב' השופט א' לוי בע"פ 7070/03 עליאן זניד נ' מדינת ישראל, (06.04.2006)). דברים אלו נאמרו אף באופן כללי, כאשר ברוי כי שיקול ההרעתה לא ישקל לצורך קביעת מתוך העונש ההולם.

לגופם של דברים, סקירות הפסיקה מעלה כי מקום בו דובר בנאים אשר הורשו בעבירות סחר בסוג MDMA במshall ובתמורה דומים לאלו שבמקורה שבפני, **בדרכו כלל**, נקבעו בעניינים מתחמי ענישה שהרף התחתון שלהם הועמד על מסר שבשים לב לארכו, ניתן לרצותו בעבודות שירות, לבין עונשי מסר ארוכים יותר, לתקופות הנעות סביב 12 חודשים. כדוגמא למנעד ענישה זה, ראו למשל: עפ"ג (מחוזי ירושלים) 59106-03-14 מדינת ישראל נ' מחמוד סליימה, (08.05.2014); ת"פ (שלום קריית שמונה) 42006-10-16 מדינת ישראל נ' יובל ישראל ורסנו, (20.07.2017); ת"פ (שלום תל אביב יפו) 45180-02-13 מדינת ישראל נ' פלוני, (06.06.2016); ות"פ (שלום תל אביב יפו) 41061-11-14 מדינת ישראל נ' אברהם הלון, (02.02.2015).

אשר לעבירות של החזקת סם לצריכה עצמית, סקירות הפסיקה מלמדת כי במקרים שבהם מדובר בנאים שהחיזקו לצריכתם העצמית, הן סם מסוג חשיש, הן מסוג קוקאין - נקבעו מתחמי ענישה הנעים בין מסר מותנה לבין עונשי מסר שארכם נמדד בחודשים, וראו בעניין זה, למשל: עפ"ג (מחוזי מרכז) 18937-02-16 אלמסיטי נ' מדינת ישראל, (14.06.2016, טרם פורסם במאגרים המשפטיים); ת"פ (שלום קריית שמונה) 4603-02-15 מדינת ישראל נ' יאיר אלמוג, (23.11.2016); ת"פ (שלום ראשון לציון) 11342-09-15 מדינת ישראל נ' מתניה גונן, (24.03.2016); ת"פ (שלום ראשון לציון) 2147-04-15 מדינת ישראל נ' אריס פרץ, (16.07.2015); ת"פ (שלום תל אביב יפו) 41105-10-10 מדינת ישראל נ' מוסטפה אלמגברי, (03.12.2014).

ועיר, בסקירת הפסיקה שליל הפנימי למתחמי הענישה שנקבעו במקרים השונים, בעוד כי ברוי שהעונשים שהושתו בכל מקרה ומקורה, בגדרי המתחמים או מוחוצה להם, הושפעו ממאפיינו האישיים והיחודיים של כל נאשם ונאשם. כמו כן, אצ"ן כי לא התעלמתי מהפסיקה שהוצגה לי, אולם זאת עשייתי תוך ביצוע האבחנות המתבקשות בין המקרים שנדרשו שם בין המקרה שבפני. בכל מקרה, ברוי כי כמו העונשים עצמן, גם מתחמי העונש משתנים מ מקרה ל במקרה, ומוספעים מהנסיבות הקשורות בעבירות, כגון סוג הסחר, כמותו, התמורה שהתקבלה בעדו, מידת התচכום והתכוון המוקדם שהיו קרוכים ביצוע העבירות, ועוד. ומכאן שנhair לבית המשפט כי קיימים מקרים שבהם הושטו עונשים החורגים, לפחות

או לחומרה, ממנע העונשה שעליו עמדתי זה עתה. הדבר אף טבעי הוא, שכן CIDOU, העונשה היא לעולם אינדיידואלית ו"אין עסוקין בשיטת ניקוד, או באրיתמטיקה. עונשה היא מלאכת מחשבת - ולא מלאכת מחשב" (ע"פ 5768/10 פלוני נ' מדינת ישראל, (08.06.2015)). לעולם אין לגוזר עונשו של נאשם על סמרק כוורות העברות שהוא הורשע, יש להתחשב מכלול הנسبות בכל מקרה לגופו. כך גם, מילא לנו לזכור כי השיקול של "מדיניות העונשה" הינו אף שיקול אחד מבין מכלול השיקולים אותם ישקול בית המשפט בטרם קביעת מתחם העונש ההולם וגזרת הדין (ראו בעניין זה ע"פ 1903/13 חמודה עיאשה נ' מדינת ישראל, (25.06.2013)).

18. ככלים של דברים,abis לב לעקרון המנחה בעונשה, לערכיהם המוגנים שפגעו ולמידת הפגיעה בהם, למדיניות העונשה הנוגגת, ולנסיבות הקשורות ביצוע העברות, הריני לקבוע כי מתחם העונש ההולם **בכל אחד מהאישומים 1 ו- 2 ינווע בין 6 חודשים מאסר, שנייתן לרצותם בעבודות שירות, לבין 16 חודשים מאסר; באישום השלישי, ינווע מתחם העונש ההולם בין 8 חודשים ל- 8 חודשים מאסר.**

ד. גזירת העונש המתאים לנאשמת

19. אשר לגזרת העונש המתאים לנאשמת, הרי שזו צריכה להיעשות בהתחשב בנסיבות שאין קשורות ביצוע העברות, כפי שallow מפורטות בסעיף 40יא לחוק העונשיין.

בעניין זה, נתתי דעתך לעובדה כי לנאשמת עבר פלילי נקי ולכך שזו הסתמכותה הראשונה עם החוק. כן שאלתי את הפגיעה שעולה להיגרם לה ולמשפחתה אם יושת עליה עונש מאסר בפועל, וזאתabis לב לעובדה שהיא מטופלת בשני ילדיה הקטניים ולאור כך שהיא לא ריצתה עונשי מאסר בעברה, כך שהכלאزر לה. עוד ולבסוף, יש ליתן את הדעת לכך שהנאשمت הודתה ביצוע העברות, ובכך הביאה לחיסכון בזמן שיפוטי יקר, ואף יתרה את הצורך בהעדתו של הסוכן. בהמשך לדבר, הרי שבמקרה הנדון ההודאה אף משקפת קבלת אחריות על המעשים מצדה של הנאשמת, וניכר כי היא מצטערת ומביעה עליהם חרטה כנה.

עוד יש ליתן את הדעת, לעובדה שהנאשמת שהתה כשלואה שבאותם מקרים מאחרוי סורג ובריח ובמשך תקופה ארוכה נוספת שתהה תחת תנאים מגבלים.ברי כי הליך המעצר אינו עונש או "מקדמה על חשבון העונש", אך כמו שירות המבחן, גם אני שוכנעתי כי היה בכך כדי להבהיר לנאשמת את חומרת מעשיה ולהרטיעה מפני ביצוע עבירות נוספות. מה גם, שיש לראות במעצרה של הנאשמת ובתקופת שהיא תחת תנאים מגבלים כנסיבה שניית לשוקלה במסגרת סעיף 40יא(3) לחוק העונשיין.

בנוסף, בית המשפט נותן דעתו לנسبות חייה המורכבות של הנאשמת - כפי שallow נפרסו בהרחבה בתסקרי שירות המבחן ובטיעוני ההגנה לעונש - ושנדמה כי הייתה להן השפעה על ביצוע העברות שבמוקד כתוב האישום המתוקן. על מנת לשמור על כבודה ופרטיותה של הנאשמת, לא אפרט כאן את מכלול התלאות בעברה בחיה, אך אכן כי בפני אחד מאותם מקרים מכמורי לב, כאשר ניכר כי למן ראשית התבגרותה, נאלצה הנאשמת להתמודד עם מכשולים רבים שהחיכים הציבו בפניה, הן בפן המשפחת, הן בפן הכלכלי והן בפן המנטלי. כאמור, לא אפרוס כאן את מכלול הנسبות שאליהן מכובן בית המשפט,DOI בכך שאומר כי את בתה הבכורה, היא ילדה עת הייתה בת 14 בלבד.

20. זאת ועוד, יאמר כי לא נעלמה מעוני העובدة שהנאשמת שללה נזקקות טיפולית בתחום הסמים - שכן, לטענתה היא נגמלה שימוש בסמים באופן עצמאי - ומשכך לא נורתמה לטיפול כלשהו בהתמכרוותיה. כמו כן, בית המשפט שת LIABILITY לכך שבאתת מבדיקות השטן שמסירה הנאשמת נמצא שרידים סם מסוג קווקאי; ולהערכתו של שירות המבחן, לפיה נשקף הימנה סיכון ברמה ביןונית-גנומכה להישנות התנהגות עוברת חוק. דא עקא, ולצד כל האמור,

הרי שגם לא ניתן להתעלם מהעובדת שהנאשמת שיתפה פעולה עם שירות המבחן ואף השתלבה בקבוצה טיפולית לנשים, אליה היא התמידה להגיע במשך חמישה חודשים. בהמשך כאמור, יצוין כי על אף הkowski שחוותה בתחילת דרכה הטיפולית, מגורמי הטיפול נמסר כי ככל שחלף הזמן, הנאשמת עברה תהליך שבמסגרתו שיפרה את יכולת הגעתה בזמן, וכי ניכר שחל מיטון בתגובהיה ושהיא עורכת מאמצים לשיטוף והקשבה ומתנסת בחשיפה. לא בכך, התרשם שירות המבחן כי הנאשמת נתרמת מהטיפול ואף קיבלת מחברות הקבוצה תשובות חיוביות באשר לשינויי שחל בנווכחותה ולאויראה שהיא יוצרת סביבה.

כמו כן, יש ליתן את הדעת לכך שהנאשمت טענה בתוקף כי אינה יודעת מדוע בבדיקה שסקרה נמצא שרידי סם, שכן לדבריה היא אינה משתמשת עוד בסמים, והתעקשה על ביצוע בדיקה נוספת. וכן, בבדיקה האחורה שהיא מסקרה (כמו גם בבדיקה אחת נוספת שסקרה קודם לכן), לא נמצא שרידי סם. לאלו אף יש להוסיף, ככל שהדבר נוגע לסיכון שנשחף מהנאשמת, כי להתרשםותו של שירות המבחן, שעליה הוא חוזר כמו פעמים, ההיליכים הפליליים המתנהלים נגד הנאשמת מהווים עבורה גורם מרתקע.

21. אכן, ידוע הכלל לפיו בעבירות סמים Nutzungם האינטנסיבי האישיות מפני האינטראקציוני הציבורי בהשתתפות ענישה מחמירה על עבריני הסמים (וראו דבריו של בית המשפט העליון **זיניד**, אשר אוזכר קודם לכן). יחד עם זאת, במצבו הנسبות שבתיק זה, וביחד בשים לב לעברה הפלילי הנקי של הנאשمت ולעובדת שעוזה הסתמכותה הראשונה עם החוק; לנسبות חייה המורכבות; לכך שהיא רוקה המטופפת בשני ילדים קטינים; לנוכח העובדה שבכל זאת היא נרתמה ועbara הליך טיפולי במסגרת שירות המבחן, המעיד אודות המוטיבציה שלה לחזור בדרך הישר; ולאור כך שמאז ביצוע העונישה שנקבעו על ידי, קרי 6 חודשים מסר לRICT צאתה כי ניתן בזו הפעם להשיט עלייה ענישה ברף התחתון של מתחמי העונישה שנקבעו על ידי, ובכך למעשה לסייע משליחתה אל מאחורי סורגים וברית.

ודוק, סבורתני שהשתתפות עונש כולל אשר אינו פוחת מהרף התחתון של מתחם העונש המחייב ביותר שנקבע - אינו מהוועה חריגה לפחות ממתחם העונש, כמשמעותו בסעיפים 40(ג)(ב) ו- 40(א) לחוק העונשין. למשל, במקרה הנדון נקבעו שלושה מתחמי עונישה, שהרף התחתון של מתחם המחייב ביותר הוא 6 חודשים מסר. בהינתן האמור, כך לדידי, השתת עונש כולל של 6 חודשים מסר אינו מהוועה חריגה לפחות ממתחמיים. למסקנה זו הגיעו בשים לב לסתיפא של סעיף 40(ג)(ב) לחוק העונשין, הקובלע כי בית משפט שגורע עונש פרדי לכל איורע, יקבע את מידת החפיפה בין העונשים או הצבורותם. כאמור, ניתן להשיט על הנאשם עונש של 6 חודשים מסר בכל מתחם, מה שבזודאי אינו מהוועה חריגה ממש ל科尔א, להורות על חפיפת העונשים, ובעצם כך להגיע לעונש סופי של 6 חודשים מסר מבלי שבית המשפט חריג לפחות ממתחם עונש כלשהו.

עודין, על אף האמור ובבחינת מעלה מהצורך, יצוין כי אף אם יטען שיש לראות בעונש הנמור מהצטברותם של עונשי המינימום בכל מתחם ומתחם כחריגה ממתחם העונש, הרי שעדין במקרה הנדון ניתן לעשות כן, וזאת לנוכח אותו מצב של נסיבות חריגות אשר פורט לעיל, ומשנדה כי ישנו סיכוי של ממש שהנאשמת תשתקם באופן מלא בעתיד, בשים לב להליך הטיפולי - הgam אם הוא חלקי - שהוא במסגרת שירות המבחן, ולאור העובדה כי מאז ביצוע העבירות שבгин היא נותנת את הדין כיום, היא שבה בדרך הישר ולא הסתבכה עוד בפלילים.

22. כאן יצוין, כי בשים לב לעובדה שהעוונש שיושת על הנאשמת מגלים בתוכו מלכתחילה את אותה התחשבות ואת מוכנותו של בית המשפט ללקת לקראתה בזו הפעם, מצאתי שלא לנכונות את הימים בהם שתהה במעצר מאחורי סורג וברית. כיצד, הgam שהכל הוא נכי של ימי המעצר מעונש המסגר שנגזר, אין לנאשמת זכות קניה לכך, ושאלת הנכי מהוועה למעשה שיקול משיקולי העונשה, בעוד שהשתתפות עונש שהוא מכל מלכתחילה, יכולה להביא את

בבית המשפט למסקנה לפיה אין מקום לנכונות את ימי המעצר (רע"פ 14/5847 פלוני נ' מדינת ישראל, 3924/17 גיל אלבז נ' מדינת ישראל, (27.07.2017)). ובוואדי שמדוברם האמורים נכונים מקום בו נגזר עונש לרוצוי בעבודות שירות, שאד ניכויימי המעצר הוא בבחינות צעד שאיננו טריומיאלי (ראו ענין פלוני שואוצר זה עתה; ודבריו של בית המשפט המוחזוי בע"פ (מחוזי מרכז) 20799-04-17 מرتה פירר נ' מדינת ישראל, (27.06.2017)). אם כי, כפי שכבר צוין לעיל, התקופה בה שהתה הנאשמה במעצר וחתת תנאי מגבלים הובאה בחשבון כשיעור לקולא במסגרת הנסיבות שאין קשורות בביצוע העברות.

אשר לעתירה לפסילת רישיון הנהיגה של הנאשמת, בשים לב לאוthon נסיבות שיש לשקלול לקולא, ומאחר שבפסילת רישיונה, כך יש להניח, יהיה כדי להרע את מצבה הכלכלי, שמלילא אינו שפיר ושעתיד להיפגע עוד יותר כתוצאה מעונש המאסר שיזמת עליה בתיק זה - ובעיקר לאור העובדה שזו הסתמכותה הראשונה עם החוק, מצאי Ci ניתן ליתן לה הזדמנות נוספת ולהסתפק בפסילת רישיון מותנית בלבד.

23. בטרם אחותום את גזר הדין, אשוב ואעיר כי אכן מלאכת גזירת הדין אינה קלה כלל ועיקר, כאמור, בית המשפט מודיע לפסיקה המורה כי בעניינים של נאים שהורשו בעבורות מהם אלו שבהן הורשה הנאשمة, צריך האינטרס האישי של הנאשימים לסתת מפני שיקולי העונישה האחרים. יחד עם זאת, כפי שצווין זה מכבר, העונישה לעולם צריכה להיות אינדיידואלית, ולא בכספי ניתן למצוא בפסקתם של בתי המשפט השונים מקרים שבהם הושטו על נאים שהורשו בעבורות של סחר בס�� מסוכן, אפילו מסווג קוקאין, עונשי מאסר לרוצוי בעבודות שירות, ולעתים, בעקבות חריגות ביותר, אף עונשי מאסר מותניים בלבד (בין אם לצד צווי של"צ ובין אם לאו). וראו בעניין זה, למשל: עפ"ג (מחוזי בא"ר שבע) 30178-01-17 חוסאם עוקבי נ' מדינת ישראל, (01.03.2017). פסק דין זה, טרם פורסם במאגרים המשפטיים. לפסק דיןו של בית משפט השלום, ראו ת"פ (שלום קריית גת) 19214-08-15 מדינת ישראל נ' חוסאם עוקבי ואח', (29.11.2016); עפ"ג (מחוזי מרכז) 4327-09-14 טארק ערפאט נ' מדינת ישראל, (02.11.2014); ת"פ (שלום תל אביב יפו) 14-12-14-60882 מדינת ישראל נ' עמיקם בן שטרית, (04.02.2016).

במקרה הנדון, בית המשפט אינו מקל ראש בחומרת מעשיה של הנאשمة, וمبיע מהם סלידה רבתי. אולם, באיזו הרואין בין מכלול השיקולים והנסיבות אשר פורטו בהרחבה לעיל, הגם אם לא בליך התלבטות, מצאי Ci ניתן להימנע משילוחה אל מאחורי סORG ובריה. עם זאת, מובהר ומתודש בפני הנאשمة שבמהלך ביצוע עבודות השירות היא עלייה למסור מעת לעת בדיקות שتنן לאיתור שרידי סם, כך שגם ימצא חילאה שהיא עודנה משתמשת בסמים (חשש שעלה לנוכח אחת הבדיקות שמסירה בשירות המבחן ולאור התנהלותה אל מול הממונה על עבודות השירות), כי אז עבודות השירות יופקעו, ויהיה עליה לרצות את המשך העונש מאחורי סORG ובריה.

24. מכל המקובל לעיל, אני גוזרת על הנאשמת את העונשים הבאים:

א. 6 חודשי מאסר, שירותו בעבודות שירות.

בהתאם לאמור בחוות דעת הממונה מיום 17.12.2017, הנאשמת תחל ברוצוי עונש המאסר ביום 31.01.2018, וכן בכל מועד אחר אשר יקבע הממונה על עבודות השירות.

עבודות השירות תבוצענה בבית התמחוי זכות וצדקה חסידי אריה ברחווב הראשונים 5 באשדוד בימים א'-ה', בין השעות 08:00-16:30.

על הנאשמת להתייצב לרוצוי המאסר במועד הנקבע, בשעה 00:08, במפקדת גוש דרום של שב"ס ביחידה לעבודות השירות, אלא אם כאמור, הממונה על עבודות השירות יודיע לו על מועד תחילתה אחר.

הנני מתירה לממונה על עבודות השירות לעורר לנאשמת בדיקות לגילוי שרידיו סם ככל שימצא לנכון.

מוסבר לנאשמת כי עליה לעמוד בתנאי העבודה, וכי כל הפרה של תנאי עבודות השירות עלולה להביא להפסקה מנהלית של העבודות ולריצוי יתרת התקופה במאסר ממש.

העתק ההחלטה בדחיפות לממונה על עבודות השירות.

ב. מאסר מותנה למשך 10 חודשים, אשר יופעל אם תוך תקופה של 3 שנים מהיום תעבור הנאשمت עבירה בנגד לפקודת הסמים, מסוג פשוט.

ג. מאסר מותנה למשך 4 חודשים, אשר יופעל אם תוך תקופה של 3 שנים מהיום תעבור הנאשמת עבירה בנגד לפקודת הסמים, מסוג עוון.

ד. **קנס בסך 3,000 ₪ או 30 ימים מאסר תמורה.**

הकנס ישולם ב- 4 שיעורים שווים ורצופים, שהראשון שבהם בתוך 60 ים מהיום.

ה. התחייבות על סך 7,500 ₪ שלא לעבור כל עבירה בנגד לפקודת הסמים, וזאת למשך שלוש שנים מהיום.

אם לא תיתחتم ההתחייבות תוך 7 ימים מהיום - תיאסר הנאשמת למשך 7 ימים.

א. אני פוסלת את הנאשמת מלקבול או מלחץ רישוון נהיגה למשך 12 חודשים, וזאת על תנאי שלא תעבור כל עבירה בנגד לפקודת הסמים המסתוכנים, במשך שנתיים מהיום.

מוראה על השמדת המוצגים - סמים, בכפוף לחלוף תקופת הערעור.

זכות ערעור כחוק.

ניתן והודיע היום, ח' בטבת תשע"ח, 26 דצמבר 2017, במעמד הצדדים.

החלטה

על מנת לאפשר למאשימה להגיש ערעור על רכיב עבודות השירות בגין הדין , ועל מנת שלא להעמיד את ערכאת הערעור בפניו עובדה מוגמרת, הנני מורה על עיכוב רכיב עבודות השירות למשך 45 ימים.

אם לאחר עיון נוסף, תחוליט המאשימה שלא לערעור על רכיב עבודות השירות בגין הדין, תודיע על ר' מידית לבאת כח הנאשמה ולביהם"ש.

ניתנה והודעה היום ח' טבת תשע"ח, 26/12/2017 במעמד הנוכחים.

**נגה שמואלי - מאיר, שופטת
סגנית נשיאה**